

Ovan månljusa tallkronors rand
Ur stjärnbeströdda djup
I natt rider döden, på sin järnskodda best

Som ett svart moln i flykt
följer hans vingade hov
de som bådär om ett slut
Sveper moltyst fram

Spränger fram genom den kalla natten
Malströmmar kring hovarnas stål
Ledsagar de dömdas själar, vars sand runnit ut

Härförare in i oändlighet
Bringare av evig frid, smärtans förlösare
Väktare av tid

En iskall vind från himmelens djup
Tre är slagen på min dörr
Kallt är hans bleka grin
Ett sista korn faller mot timglasets botten
I natt rider jag med döden
Tar min plats i hans hov

Ovan månljusa tallkronors rand
Ur stjärnbeströdda djup
I natt rider döden, på sin järnskodda best

Som ett svart moln i flykt
följer hans vingade hov
de som bådär om ett slut
Sveper moltyst fram

En iskall vind från himmelens djup
Tre är slagen på min dörr
Kallt är hans bleka grin
Ett sista korn faller mot timglasets botten
I natt rider jag med döden
Tar min plats i hans hov

En iskall vind från himmelens djup
Tre är slagen på min dörr
Kallt är hans bleka grin
Ett sista korn faller mot timglasets botten
I natt rider jag med döden
Tar min plats i hans hov